

TÉMA

Máme díky: dnešní české ženy na rodičovské dovolené jsou výkonnější, silnější, nápaditější a odvážnější než kdy dříve. Svou „pracovní pauzu“ často nevyužívají k háčkování dětských čepiček a ke kafrání nad kapučínem s kámoškami, ale k naplánování start-upu nebo k rozjezdu firmy. K začátku nové, úspěšné kariéry, jejíž rozvoj si řídí svobodně a samy. Do svých „starých prací“, v nichž excelovaly před narozením dítěte, se pak už po mateřské nevracejí, protože ani nechtějí, ani nemusejí. Tomu fenoménu se říká **POWER MATERNITY LEAVE** a měli bychom s ním začít počítat.

MOCNÉ MATKY VLÁDNOU SVĚTU

MATEŘSKÁ DOVOLENÁ JAKO START NOVÉ KARIÉRY? ROZHODNĚ, JAK UKAZUJÍ OSUDY SEDMI STATEČNÝCH ČEŠEK

TEXT KATEŘINA KADLECOVÁ FOTO NGUYEN PHUONG THAO

ASI JE VÁM JASNÉ,

že žena, která chce přemoci zaběhlý rodinný model žena pečovatelka – muž živitel, potřebuje paradoxně především podporu partnera a širší rodiny. A pak taky dobrý nápad, pevnou vůli, a – samozřejmě – obětovat spánek.

Stará dobrá noční práce se objevuje v následujících vyprávěních všech našich sedmi statečných stejně jako odvaha vykročit do neznáma. Na začátku svého podnikání si dámy musely zvykat na to, že „není každý den Nagano“, ale soudě podle jejich příběhů, které vám předkládáme, je malá každodenní vítězství posouvají blíž jejich vlastnímu, ryze individuálnímu snu: sebe-realizaci, ekonomické soběstačnosti a skloubení práce a péče o děti, které by jim zaměstnání „od-do“ nikdy neumožnilo.

BOŽENA ŘEŽÁBOVÁ

ZAKLADATELKA A ŘEDITELKA
PROJEKTU GAMEE

PETRA JANIČKOVÁ

ZAKLADATELKA A ŘEDITELKA
PRACOVNÍHO
PORTÁLU PRACEZENY.CZ

BOJ ZA ŽENSKOU PRÁCI

PETRA JANIČKOVÁ:

„CHCI UKÁZAT ŽENÁM, ŽE MUSEJÍ MÍT ODVAHU A PŘES VŠECHNY PŘEKÁŽKY JÍT ZA SVÝM.“

„JEDENADVACÁTÉ STOLETÍ je století žen,“ je si jistá někdejší korporátní šéfká, dnes majitelka pracovního portálu **Pracezeny.cz** a pořadatelka festivalu **Všem ženám**.

Petra Janíčková, absolventka Baťovy univerzity ve Zlíně, začala podnikat v devatenácti letech a od té doby se nezastavila. Aktuálně má kromě tříletého synka ještě druhý ročník festivalu **Všem ženám**, který loni založila, jak sama říká, na podporu ženské síly a všeho, co mohou ženy věnovat společnosti. „V programu festivalu jsme propojili byznys a korporátní svět s životním stylem a kulturou,“ vysvětluje.

Sama jistý restart zažila díky mateřství – bývalá šéfká jazykové školy Berlitz a výkonná ředitelka Britské obchodní komory v České republice sice milovala svou práci, ale chtěla podnikat, zkusit něco nového a stát se mámou. A tyhle tři touhy se časově pěkně sešly: „V těhotenství jsem pracovala až osmnáct hodin denně, pár pracovních e-mailů jsem odeslala z porodnice a ani po narození synka jsem pracovat nepřestala,“ vzpomíná s tím, že se na ni kvůli tomu před třemi lety leckdo křivě podíval. „V osmém měsíci rizikového těhotenství jsem pak spustila pracovní portál **pracezeny.cz**, jehož cílem je vytvořit pobídky pro flexibilní zaměstnávání žen a starších lidí. Chtěla jsem jím řešit dvě věci: mnohým ženám u nás zbytečně končí kariéra tím, že založí rodinu, a čeští zaměstnavatelé stále ještě neumějí využívat zejména ženy na flexibilní úvazky. Do projektu jsem začala investovat právě v měsíci před porodem a od té doby se velmi rozrostl. Nyní ženám začínáme nabízet i krátkodobé brigády, snad poroste i počet částečných úvazků – ty nyní tvoří jen nějakých dvanact procent nabídek našeho portálu.“

Z víceméně politické práce v Britské obchodní komoře, ze zastupování britských firem v České republice a náročných analýz trhu, tedy Petra Janíčková po porodu odešla za idejemi: „Chci ukázat ženám, že musejí mít odvalu a přes všechny překážky jít za svým, učít se z chyb a nebát se být nejlepší.“ →

KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ

BOŽENA ŘEŽÁBOVÁ: „UŽ ZASE TOHO MOC NENASPÍM.“

„BAVÍ MĚ TEN ADRENALIN a práce v malém týmu na něčem novém,“ vysvětluje svou vášeň pro start-upy Božena Řežábová, která si během péče o děti vymyslela herní aplikaci **Gamee**.

Než měla děti, pracovala jako marketingová manažerka ve start-upu **Bezrealitky.cz** a další projekt pomáhala rozjíždět v PPF: „Měla jsem pohovor se svým budoucím šéfem a ten mi nabídl práci, ačkoli jsem byla v pátém měsíci těhotenství. Pro něj bylo důležité, že tu práci chci dělat – a jak ji budu dělat, to prý už nějak vymyslíme.“ Jako konzultantka pak po porodu trávila v kanceláři dvě

odpoledne v týdnu, marketingový tým se na porady scházel u ní doma.

Když byl prvorozenému synovi rok a půl, začala pracovat na plný úvazek v Googlu. „Platila jsem si chůvu a chodila z práce brzy, pak byla s děckem, a když usnulo, nastoupila jsem k počítači na druhou směnu,“ přibližuje metodu, kterou spousta dnešních bílých límečků rodu ženského důvěrně zná.

Božena Řežábová brzy dostala na starost marketing Googlu ve čtrnácti zemích východní Evropy; do toho se jí narodil další potomek. Musela víc a víc cestovat, ostatně

podobně jako její manžel Jan Řežáb, jehož superúspěšná firma **Socialbakers** analyzuje sociální sítě a blogy. „Z Googlu jsem na konec odešla, když bylo dětem pět a dva.“

Během půl roku však znovu načerpala síly a vrhla se do **Gamee**, a to hned na pozici CEO, ředitelky projektu. „A protože si myslím, že buď máte věci dělat pořádně, nebo vůbec, už zase toho moc nenaspím,“ říká paní Řežábová o svém třetím dítěti, ani ne rok staré, velice úspěšné herní sociální síti, na níž si z rozsáhlé databáze her (které jsou pro uživatele **Gamee** zdarma; projekt žije z reklamy) vyberete nejen „gamesku“, ale i své protihráče, třeba kamarády ze sociálních sítí. A když už jako podmínku kariérního rozvoje ženy s malým potomkem zmiňujeme nutnost manželovy podpory, u Řežábových nezůstalo jen u dělby péče o děti – Jan do manželčiny aplikace, již si zatím stáhlo přes sto tisíc uživatelů, investoval. Příští rok by měla aplikace **Gamee** dosáhnout miliónu uživatelů; ti současně se rekrutují především ze Singapuru, z Brazílie, USA a Česka.

„NEBOJTE SE POŽÁDAT O POMOC SVOU RODINU, VYMEZTE SI S PARTNEREM ÚKOLY A UJASNĚTE SI SVÉ CÍLE – NEMŮŽETE MÍT VYSOKÉ AMBICE VE VŠEM.“

EDITA BERKOVÁ

ZAKLADATELKA CVIČEBNÍHO PROGRAMU STROLLERING

HELENA SUCHOMELOVÁ

ZAKLADATELKA TRÉNINKOVÉHO

PROJEKTU JDU BĚHAT

„CHYBĚLO TU MÍSTO PRO ZAČÁTEČNÍKY, KTEŘÍ BY MOHLI BĚHAT POD VEDENÍM. MUSÍTE SE TOTIŽ HODNĚ PŘEKONAT, ABYSTE SI TEN SPORT OPRAVDU OBLÍBILI.“

JDĚTE BĚHAT!

HELENA SUCHOMELOVÁ: „FUNGUJEME TAK DOBRĚ HLAVNĚ DÍKY ZODPOVĚDNOSTI LIDÍ, KTERÝMI JSEM SE OBKLOPILA.“

PO TŘECH LETECH existence projektu *Jdu běhat* se pražská Stromovka po dezěle zalidnila – organizované skupinky atletek směřují k půlmaratónu!

Helena Suchomelová žila po studiích pražské VŠE a americké Bradleyho univerzity tři roky v Amsterdamu, kde pracovala jako marketingová manažerka pro Procter & Gamble. Ale věděla, že chce po návratu do Prahy zkusit podnikat. „V Amsterdamu jsem začala běhat a v Praze pak nedokázala najít vyhovující skupinu, s níž bych mohla sportovat,“ vzpomíná Helena na to, jak zrál její projekt. „Chybělo tu místo pro začátečníky, kteří by mohli běhat pod vedením. Musíte se totiž hodně překonat, abyste si ten sport opravdu oblíbili, když už se pro něj rozhodnete. Tělo na takovou zátěž není zvyklé a trénink ve skupině stejné úrovně napomáhá motivaci jednotlivce.“ Na jaře 2013 tedy Helena Suchomelová rozběhla projekt *Jdu běhat* (podívejte se na výbor-ně udělaný web jdubehat.cz), určený výhradně ženám. Proč? „Muži totiž už z fyziologické podstaty běhají rychleji, ženy-záčetnice by se vedle chlapů udřely. Navíc takhle můžou být svobodně zpacené a funět a dost si to užívají,“ říká máma roční holčičky.

Kursů má projekt *Jdu běhat* v průběhu roku na šedesát v Praze, Brně i Ostravě a účastní se jich pět set běžkyň, přičemž víc než třetina se pravidelně vrací. Helena sama je však nikdy netrénovala, od toho má dvacitku pečlivě vybraných expertů. Firmu zakládala z pohledu klientky, jež vyjma tanec na střední škole nikdy nesportovala a chtěla by začít. Ve spolupráci s hlavní trenérkou pracuje na metodice; sama absolvuje trenérské školení na jaře, ale půlmaratóny běhá už teď.

Mateřskou dovolenou zvládá hlavně díky podpoře manžela, partnerky, jež se stará o marketing, a studentky řešící každodenní operativu. „Fungujeme tak dobře hlavně díky zodpovědnosti lidí, kterými jsem se obklopila. Díky nim můžu pracovat pouhých patnáct hodin týdně, což chci po Novém roce podstatně zvýšit,“ slibuje si Helena Suchomelová s tím, že vracet se na plno nehodlá, dokud potomkovi nebudou tři roky a nepůjde do školky.

„Vážím si systému české mateřské a toho, že si dítě můžeme užít, i když ideální délka rodičovské je podle mě pro matku i dítě jeden a půl roku. V Nizozemsku se ženy vrací do práce už po třech čtyřech měsících, na čtyři dny v týdnu, a mimina jsou celý den v jeslích, zatímco mámy odsávají mléko v kancelářských koutech. Podobné to je v Americe, kde jsem žila dva roky. Jenže takhle únavný režim se nedá vydržet dlouho,“ říká žena, díky jejímž kursům začaly běhat stovky žen.

JAK CVIČIT A NEZAHODIT U TOHO KOČÁR

EDITA BERKOVÁ: „NAJÍT SI CHVILKU A PUSTIT MOZEK NA ŠPACÍR...“

CO UDĚLÁ NADŠENÁ SPORTOVKYNĚ, když v těhotenství přibere dvacet kilo, na kolo ani in-liny se s novou, „velrybí“ postavou necítí, a navíc nemá hlídání pro kojence? Vymyslí si novou sportovní disciplínu: **strollering**, tedy cvičení s kočárkem.

Edita Berková vystudovala učitelství pro první stupeň, tělesnou a dramatickou výchovu, ale téměř hned po škole odjela do Irska starat se o mentálně handicapované. Po návratu pracovala jako metodička jazykových kursů: „Do porodu dcerky jsem byla ženou, která pracovala na plné obrátky. A teď

najednou jen úklid, vaření a procházky za kočárem! Abych v šestinedělí nezešílela, vymyslela jsem si nový sport.“

Strollering dnes po republice předcvičuje zhruba stovka lektorek, jež jsou zpravidla na mateřské dovolené stejně jako tisíce jejich klientek. Až potkáte houf sportovně oblečených ženských s kočárky, které rázují parkem, dělají různé výpady a koordinovaně mávají rukama, zatímco jejich mimina na čerstvém vzduchu spí, vězte, že jste se setkali se sportem ozdobeným ochrannou známkou, jenž ve světě zřejmě nemá obdoby. „Třeba v Americe se organi-

zovaně sportuje s kočáry, jenže tam se běhá. I u nás se už takových pět let za kočárkem docela běžně bruslí, já však vsadila na sportovní dynamickou chůzi. Po porodu totiž začne běhat nebo bruslit jen maminka, která je na běh a bruslení zvyklá. Ženám, jež trpí poporodní nadváhou, bych to nedoporučovala,“ vysvětluje máma šestileté Elly a ani ne ročního Edy. „Jenže přes moje pevné přesvědčení o genialitě toho nápadu a přes podporu rodiny mě lekce první dva měsíce nikoho nezajímaly, chodila jsem na ně sama. Měla jsem web, registrovanou ochrannou známku, byznys plán i marketingovou strategii, jen žádné maminky na cvičení,“ vzpomíná Edita Berková na to, jak musela zvolit strategii „fake it till you make it“, tedy předstírat, že všechno báječně funguje – a modlit se, aby se projekt strollering nastartoval. Což se povedlo bezchybně; po sérii článků a pozvání do pořadu ČT *Sama doma*.

Dnes je duchovní matka strolleringu opět doma s batoletem: na e-shopu značky prodává už pátou kolekci oblečení pro těhotné a novopečené maminky, již sama navrhla, a pochvaluje si stabilně narůstající, z finančního hlediska klíčovou spolupráci s obchodními partnery, korporacemi produkujícími zboží pro matky a děti. „Na mém novém pracovním životě mě baví ta kreativita, to zjišťování, co všechno lze,“ říká s nadšením Edita Berková. „I jako vytížená ženská, jako máma, najdete chvíli a pustíte mozek na špacír. Něco vymyslíte a ono to bude fungovat, když se pro to dostatečně zapálíte, když nepřestanete naslouchat své intuici a nenecháte se zvalcovat logikou nebo tím, co na váš projekt řekne okolí.“

STYLOVÉ SVAČINOVÉ SÁČKY

MAGDA HÁJKOVÁ:
„PŘEJU SI, ABYCHOM
ZŮSTALI MALOU
RODINNOU FIRMOU.“

DESETITISÍCE ušitých ekologických svačिनových kapes, miliónový obrat a smršť nápadů na zlepšení. Hopsa hejsa do Brandejsa za sídlem **Mags Bags**.

Magda Hájková, někdejší manažerka v investiční společnosti, si s manželem pořídila rovnou tři děti a mateřská dovolená se táhla k nesnesení. Až jednoho dne přišla inspirace – od kamarádky dostala pestrobarevné látkové pytlíky na svačinky pro děti. A rozhodla se, že je bude šít také, z pohodlí domova v Brandýse nad Labem, a že je dotáhne k dokonalosti.

Podpořena vítězstvím v Rozjezech, soutěži českých start-upů, se před čtyřmi lety vrhla po hlavě do staré dobré ruční práce. Začala šít ve velkém z bavlněných a lněných látek s úžasnými vzory ekologické svačिनové kapsy, sáčky na čerstvý chléb a ubrousky na pečivo: „Původně jsem si od projektu Mags Bags slibovala, že mi uvolní ruce – že si budu moct šít, kdy chci, starat se víc o rodinu a umělecky se realizovat.“ říká Magda Hájková. „Dnes, kdy před Vánoci šiju po nocích a víkendech a na našem e-shopu jsme museli dávno stopnout objednávky, které je možné dodat před Vánoci, na to vzpomínám jako na utopii.“

Mags Bags stoupá obrat meziročně zhruba o dvacet procent; Magda přitom začínala na farmářských trzích a na populárním „rukodělném“ serveru Fler.cz, kde si v současné době přivydělává na 1700 prodejců, z nichž většinu tvoří právě maminky malých dětí. „Sice dnes pracuju mnohem víc než kdykoli předtím v zaměstnání, ale když rozvíjíte něco svého a k tomu máte ekologické poslání a nároky na vkus, baví vás to. Nabíjí vás zpětná vazba a vidíte, že to má smysl, není to žádné přehazování čísel z jednoho papíru na jiný,“ říká Magda Hájková, jež by si časem ráda v Brandýse otevřela kavárnu s galerií a šicí dílnou.

MAGDA HÁJKOVÁ
MAJITELKA ZNAČKY MAGS BAGS

DARINA BITMANOVÁ
MAJITELKA FIRMY DADOOS

BOTY PRO TY, KDO SE UČÍ CHODIT

DARINA BITMANOVÁ: „NEVYDRŽÍM CHVÍLI V KLIDU!“

Jak vystudovaná učitelka s aprobací čeština-francouzština skončila (nebo snad spíše začala) u vlastnoručního šití **dětských kožených bot pro děti, které začínají chodit?**

Regionální manažerka marketingové agentury Darina Bitmanová byla zvyklá pracovat z domova, ze Smržovky v Jizerských horách. Od rána do večera telefonovala a jezdila autem po schůzkách – adrenalin ji hnal kupředu a práce nesmírně bavila. Jenže smlouva na dobu určitou, noční můra všech těhotných žen, ji od práce odřízla. Předběžně se domluvila se zaměstnavatelem, že by se na částečný úvazek vrátila, jakmile synkovi bude půl roku, ale nedokázala se pak od miminka odpoutat. A když pro něj jednou potřebovala měkké dětské boty a sehnala je až v Německu, napadlo ji otevřít si e-shop pro dobré značky obuvi. Jenže kde ty dobré značky sehnat? Většina zboží byla nekvalitní čínské výroby, v Česku se nešlo nic, co by stálo za řeč... „Nejprve jsem asi rok prodávala různé značky měkkých botiček, ale pak jsem si řekla, že je začnu vyrábět sama,“ vzpomíná na osudné rozhodnutí roku 2011 Darina Bitmanová, dnes hrdá majitelka firmy **Dadoos**. „Při jejich navrhování jsem vycházela ze zkušeností zákaznic s jinými značkami, snažila se udělat jinak to, co jim nevyhovovalo.“

A začala pěkně od podlahy – žena, jež v životě nešla, si koupila šicí stroj a pustila se rovnou

do kůže. „Navíc jsem strašně nešikovná, ale zároveň jsem všechno chtěla mít dokonalé, což byla smrtící kombinace. Trvalo snad půl roku, než jsem ušila něco použitelného. Považuji za zázrak, že jsem to vydržela! Hlavní problém ale představovalo shánění dostatečně kvalitních materiálů, které by vyhovovaly atestům pro děti do tří let.“

Opravdový byznys se „paní Dadoos“ rozjel v momentě, kdy se umístila na druhém místě v Libereckém kraji v soutěži pro začínající podnikatele Rozjezdy a jejím originálním botkám se dostalo patřičné publicity. „V mém e-shopu daňůsky okamžitě vyskočily nad ostatní značky, takže nakonec prodávám výhradně je. V příštím roce mě pak čeká další přelom – obrat mé firmy překročí milión ročně, takže se stanu plátcem DPH, už se na to s daňovou poradkyní chystáme.“

Dnes manufaktura Dadoos ušije a prodá na dvě stě párů měsíčně a číslo každý rok roste. S gravírováním a řezáním aplikací pomáhá chráněná dílna, většinu kožených, bambusovým froté vystlaných a pěnovou vložkou opatřených bot šije najatá švadlena.

Zpět do marketingu ani do školství se mladá maminka a podnikatelka nechystá. Kromě rozvíjení e-shopu plánuje opět spustit verkoobchod a zásobovat svými botami kamenné prodejny: „Bez podnikání bych se unudila, já prostě nevydržím chvíli v klidu.“

ZÁŽITKOVÉ KADEŘNICTVÍ

MONIKA HERTLOVÁ: „V OBÝVÁKU BUDUJU FRANŠIZOVÝ KONCEPT. PO NOVÉM ROCE ZKUSÍME VYSTRČIT RŮŽKY.“

Čím uděláte dceruše větší radost: Když budete chodit z práce v bance pozdě večer, nebo když si otevřete nabýskaný a barevný **dětský kadeřnický salón?**

Monika Hertlová pracovala v mnoha bankách a spořitelnách, naposledy vedla zázemí úvěrového oddělení v bývalé LBBW bance. Pak se jí roku 2010 narodila dcerka a Monika neměla státi: „Byla jsem podle mínění okolí tak trochu krkavčí matka: dnes pětiletou Izabelu jsem už v jejím roce a čtvrt dala do jeslí a začala na poloviční úvazek vypomáhat v bance, chyběl mi kontakt s lidmi a chtěla jsem znovu řešit náročnější problémy než plínky a procházky. Jenže moje zaměstnání by s výchovou dcery jednoduše nešlo skloubit. Lovila jsem myšlenky na start-up a našťáště mě něco napadlo.“

To „něco“ byl dětský kadeřnický salón, umístěný ve velkém nákupním středisku, plný hraček, kde proškolené odbornice střihají děti v křeslech-autičkách. A děti, místo aby brečely a bály se mašinky, během střihání sledují pohádku a dobře se baví. Holky si pak mohou užít dětskou manikúru a pedikúru a nechat si nalakovat nehty speciálními dětskými laky nebo si salón krásy pronajmout pro soukromou oslavu.

V obchodním centru Galerie Butovice otevřelo kadeřnictví **Funny Sassy** v dubnu loňského roku, před půl rokem

pak přibyla pobočka v OC Letňany. Žena na rodičovské dovolené by na přepychově vybavení dvou kadeřnických salónů stěžejí dostávala půjčku, ale to Monika Hertlová nemusela řešit: „Po dvaceti letech práce v bankovníctví jsem myslela na zadní kolečka – vždycky jsme s partnerem chtěli vybudovat vlastní byznys a odkládali jsme peníze stranou. Zahučely do toho veškeré úspory, i když nás od začátku všichni odrazovali s tím, že český trh není na takhle specializovaný produkt ještě připraven, jinak by už přece nějaká dětská kadeřnictví dávno existovala,“ říká s tím, že opak je pravdou: „Maminky i děti jsou nadšené. První konečně vědí, kam s dítětem pro perfektní střih, a druzí to berou jako velkou zábavu. A náš podnik prosperuje.“ Monika Hertlová kvůli svému byznysu musela projít rekvalifikačními kursy kadeřnice-manikúra-pedikúra, ale de facto svůj podnik jen řídí a užívá si pohodlí a flexibilitu práce z domova: „Samotné řemeslo nechávám skutečným odborníkům, místo toho v obývacíku a ve své hlavě buduju franšizový koncept, zájemci jsou. Po Novém roce zkusíme vystrčit růžky.“

MONIKA HERTLOVÁ

MAJITELKA DVOU KADEŘNICKÝCH SALÓNŮ FUNNY SASSY

„MOJE ZAMĚSTNÁNÍ
V BANKOVNICTVÍ BY
S VÝCHOVOU DCERY
JEDNODUŠE NEŠLO
SKLOUBIT.“

